

РЕШЕНИЕ

№ 3264

гр. София, 23.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 160 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СВЕТОСЛАВ Т. СПАСЕНОВ

при участието на секретаря СИМОНА Г. НИ-
като разгледа докладваното от СВЕТОСЛАВ Т. СПАСЕНОВ Гражданско
дело № 20231110138134 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба вх. № 194869 от 07.07.2023 г., подадена от името на М. И. - - И., ЕГН ***** против ****, ЕИК ****, с която е предявен осъдителен иск с правно основание чл. 128, т. 2 КТ вр. чл. 269 КТ.

В исковата си молба ищецът твърди, че се намирал в трудово правоотношение с ответника по силата на сключен трудов договор № 9/06.01.2020 г., което било прекратено със Заповед на работодателя № 85/01.02.2023 г., считано от 06.02.2023 г. Поддържа, че от началото на 2021 г. по разпореждане на изпълнителния директор на -- на територията на болничното заведение са разкрити три имунизационни кабинети за поставяне на ваксини срещу Covid 19, от които през 2022 г. остава да функционира само един имунизационен кабинет. Посочва, че съобразно изискванията и разпорежданията на Министерство на здравеопазването в имунизационния кабинет работят лекар и медицинска сестра под контрола на епидемиолог. В тази връзка поддържа, че поради липса на персонал и по-конкретно на лекар с клинична специалност по време на пандемичния и процесен период всички действащи на територията на болничното заведение имунизационни кабинети за поставяне на ваксини срещу Covid 19 са обслужвани от М. И. --И.. Твърди, че през цялата 2022 г. на територията на -- остава да функционира един

кабинет, който се обслужвал единствено от М. И. -- И. и медицинска сестра, като тя е извършвала освен ваксинации и лекарска дейност едновременно с задълженията си като епидимиолог. Поддържа, че съгласно НРД за медицински дейности, обнародван в ДВ бр.17 от 26.02.2021 г. е сключено допълнително споразумение между НЗОК/СЗОК и МБАЛ“Лозенец“ ЕАД за заплащане на 10 лв. за поставена на препоръчителна доза ваксина срещу Ковид 19, съгласно Договор № РД-НС-01-4-9/22.02.2021 г. за изменение и допълнение на Национален рамков договор за медицински дейности между НЗОК и БЛС за 2020-2022 г., влязъл в сила с от 01.01.2021 г. Посочва също така, че с РМС № 338/09.04.2021 г. е взето решение за осигуряване на финансиране за заплащане на допълнителни възнаграждения за поставяне на ваксини срещу Covid 19. Допълнително поддържа, че с ПМС № 330 от 14.10.2021 г. са одобрени допълнителни разходи и трансфери по бюджета на МЗ за 2021 г. като са определени допълнителни целеви средства за заплащане на медицинска помощ за поставяне на ваксини срещу Covid 19. Твърди, че за периода 2021-2022 г. НЗОК/СЗОК е заплатила на МБАЛ “Лозенец” ЕАД отчетени ваксини срещу Covid 19 по 17 бр. фактури, издадени от МБАЛ “Лозенец” ЕАД. Поддържа, че към настоящия момент МБАЛ “Лозенец” ЕАД не е заплатило на М. И. К. полагащото ѝ се дължимо допълнително възнаграждение, определено като целево и заплатено на болничното заведение от НЗОК/СЗОК за поставени брой ваксини срещу Covid 19, като счита, че доколкото МБАЛ “Лозенец” ЕАД, МЗ, МС и/или НЗОК/СЗОК не са определили начин на разпределяне на целевите средства между персонала, поставящ ваксини срещу Covid 19, то дължимото възнаграждение следва да се разпредели по равно между лекар, медицинска сестра и епидемиолог.

Моли се за уважаване на предявения осъдителен иск и за осъждането на ответника да заплати в полза на ищцата сумата от 60 000,00 лева, представляваща допълнително възнаграждение за поставени ваксини срещу Covid 19 за периода 2021-2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на исковата молба до окончателното изплащане на вземането.

Претендират се разноси.

В срока за отговор по чл. 131 ГПК, от името на ответника е депозиран отговор на исковата молба, с който се оспорват предявените икове.

Поддържа се, че дължимите в полза на ищеца трудови възнаграждения са му изплатени в цялост. Поддържа се, че с оглед на възникналата пандемия от Ковид-19, част от дейността на ищцата като лекар-епидемиолог в болницата е поставянето на ваксини срещу Ковид-19, във връзка с ограничаване на пандемията на територията на столицата и на страната. Дейността по поставянето на ваксини от страна на ищцата е в изпълнение на задълженията и като лекар епидемиолог в МБАЛ „Лозенец“ ЕАД и затова тя е получавала своето трудово възнаграждение по сключения с болницата Трудов договор №9/06.01,2020 г. и поради тази причина на ищцата не и се полага и не и се дължи допълнително възнаграждение, както се твърди в исковата молба. Цитираното в исковата молба на ищцата допълнително споразумение между НЗОК/СЗОК и МБАЛ „Лозенец“ ЕАД, към НРД за медицински дейности обнародван в ДВ.бр.17 от 2021г. е сключен именно с МБАЛ „Лозенец“ ЕАД и фактът, че се предоставят целево средства на дружеството не предопределя задължение за него да ги разпределя на служителите, които поставят ваксини, тъй като това е тяхно задължение и те са служебно задължени да го правят по силата на трудовоправните им отношения с лечебното заведение.

Предвид гореизложеното, моли, за постановяване на съдебно решение, с което да се отхвърли предявения иск.

В проведеното на 12.02.2024 г. открито съдебно заседание по делото, от името на ищцата е релевирано искане с правно основание чл. 214, ал. 1, изр. 3 от ГПК, за допускане изменение на предявения иск, като същия се счита предявен за сумата от 58 920 лева, вместо първоначално заявения размер от 60 000 лева.

С определение, поставено в същото заседание, съдът като е съобразил, че искането е направено в законоустановения за това срок, е допуснал исканото изменение на иска, респективно е прекратил производството по гр.д № 38134/2023 г., по описа на СРС, 160 състав, за разликата над предявения размер след допуснатото изменение в размер на 58 920,00 лева, до първоначално заявения размер от 60 000,00 лева.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 128, т. 2 КТ вр. чл.

По иска с правно основание чл. 128, т. 2 КТ вр. чл. 269 КТ:

В тежест на ищеца е да докаже, че през процесния период е бил в трудово правоотношение с ответника; че във връзка с работата ѝ на длъжност „Лекар, епидемиолог в Лаборатория по микробиология и вирусология“ в ****, ЕИК ****, е участвала в поставянето на ваксини срещу Ковид-19, във връзка с ограничаване на пандемията на територията на столицата и на страната, за което ѝ е дължимо допълнително възнаграждение, както и наличие на основание за получаване допълнително трудово възнаграждение във връзка с участието ѝ при поставянето на ваксини срещу Ковид-19, респективно неговия размер.

В тежест на ответника при установяване на горните факти е да докаже заплащането на трудовото възнаграждение, както и обстоятелствата изключващи или намаляващи задълженията му в претендирания с исковата молба размер.

С оглед изявленията и твърденията на страните и на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК, съдът е отделил за безспорно и ненуждаещо се от доказване в производството, че за периода 06.01.2020 г. – 06.02.2023 г., ищцата М. И. - - И., ЕГН ***** се е намирала в трудово правоотношение с ответника ****, ЕИК **** по силата на сключен трудов договор № 9/06.01.2020 г., което трудово правоотношение било прекратено със Заповед на работодателя № 85/01.02.2023 г., считано от 06.02.2023 г., както и че за периода 2021 г. – 2022 г., ищцата, заемаща длъжността „Лекар, епидемиолог в Лаборатория по микробиология и вирусология“ в ****, ЕИК ****, е участвала в поставянето на ваксини срещу Ковид-19, във връзка с ограничаване на пандемията на територията на столицата и на страната.

По делото е изслушано заключение на вещо лице по допусната, изготвена и приета в производството съдебно-счетоводна експертиза, което съдът кредитира, като ясно, обосновано и компетентно изготвено. От заключението на вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза се установява в производството, че във връзка с Договор № РД-НС-01-4-9 от 22.02.2021 г. за изменение и допълнение на Националния рамков договор за медицински дейности между НЗОК и Български лекарски съюз, е сключено допълнително споразумение между НЗОК и УМБАЛ Лозенец ЕАД за

заплащане на поставен брой ваксини срещу Ковид – 19. Установява се още, че за периода 2021 г. – 2022 г., броят на поставени ваксини срещу Ковид – 19 в УМБАЛ „Лозенец“ ЕАД, са 10177 броя, за поставянето на които са заплатени средства в размер на 101770 лева. Установява се също, че за периода 2021 г. – 2022 г. от НЗОК не са заплатени 5654 броя ваксини, от които 3195 броя за 2021 г. и 2459 броя за 2022 г.

По делото е разпитан свидетелят Йоанна Х.а Дерменджиева. От разпита на свидетеля Дерменджиева се установява в производството, че през процесния период същата е работила при ответника на длъжност „Старша медицинска сестра“. В разпита си свидетелят Дерменджиева заяви, че през 2021 г. поставянето на ваксини срещу Ковид – 19, започнало с един кабинет. След това станали 2-3 кабинета, поради желаещите за имунизация. Посочва, че ищцата И., като епидемиолог си организирала нещата - доставяне на ваксини, отчет и водене на журналите. Задължително в кабинета имало лекар клинецист, който се интересуваше от състоянието на пациента, дали е здрав, дали може да се ваксинира. Имало и сестра, която изпълнявала самата манипулация. Това е бил екипът в кабинетите. Заявява, че се изплащали суми за лекари и персонал, които работят в Ковид-отделението на болницата, но такива за поставяне на ваксини не знае да са изплащани от болницата.

Установи се по делото и не е спорно между страните, че за периода 06.01.2020 г. – 06.02.2023 г., ищцата М. И. - - И., ЕГН ***** се е намирала в трудово правоотношение с ответника ****, ЕИК **** по силата на сключен трудов договор № 9/06.01.2020 г., което трудово правоотношение било прекратено със Заповед на работодателя № 85/01.02.2023 г., считано от 06.02.2023 г., както и че за периода 2021 г. – 2022 г., ищцата, заемаща длъжността „Лекар, епидемиолог в Лаборатория по микробиология и вирусология“ в ****, ЕИК ****, е участвала в поставянето на ваксини срещу Ковид-19, във връзка с ограничаване на пандемията на територията на столицата и на страната. Последното обстоятелство е отделено за безспорно и ненуждаещо се от доказване между страните в производството, с доклада по делото, който не е оспорен от страните.

Следователно се налага извод, че от страна на ищцата е проведено пълно и главно доказване на обстоятелствата, включени във фактическия състав, от който произтича твърдяното в исковата молба право на вземане, т.е.

предявеният иск е доказан по основание.

По отношение на размера, до който искът се явява доказан в производството, настоящият съдебен състав намира следното:

Установи се в производството, че във връзка с Договор № РД-НС-01-4-9 от 22.02.2021 г. за изменение и допълнение на Националния рамков договор за медицински дейности между НЗОК и Български лекарски съюз, е сключено допълнително споразумение между НЗОК и УМБАЛ Лозенец ЕАД за заплащане на поставен брой ваксини срещу Ковид – 19, като е уговорено, че за всяка поставена ваксина в полза на болницата следва да се заплаща сума в размер на 10,00 лева. Ищцата счита, че с оглед обстоятелството, че за периода 2021-2022 г. НЗОК/СЗОК е заплатила на МБАЛ “Лозенец” ЕАД отчетени ваксини срещу Covid 19 по 17 бр. фактури, издадени от УМБАЛ “Лозенец” ЕАД, като последното не е заплатило на М. И. К. полагащото ѝ се дължимо допълнително възнаграждение, определено като целево и заплатено на болничното заведение от НЗОК/СЗОК за поставени брой ваксини срещу Covid 19, то доколкото МБАЛ “Лозенец” ЕАД, МЗ, МС и/или НЗОК/СЗОК не са определили начин на разпределяне на целевите средства между персонала, поставящ ваксини срещу Covid 19, то дължимото възнаграждение следва да се разпредели по равно между лекар, медицинска сестра и епидемиолог. Такъв извод не може да бъде споделен. Цитираното по-горе споразумение между НЗОК и МБАЛ Лозенец ЕАД за заплащане на поставен брой ваксини срещу Ковид – 19 урежда единствено отношенията между НЗОК и болницата – ответник, респективно определеното от тях възнаграждение в размер на 10,00 лева на поставена ваксина, е дължимо към болницата за създадената организация и отделения ресурс необходим за осигуряване възможност за поставяне на ваксини в болничното заведение. Отделно от заключението на вещото лице по приетата съдебно-счетоводна експертиза се установи в производството, че за периода 2021 г. – 2022 г. от НЗОК не са заплатени 5654 броя ваксини, от които 3195 броя за 2021 г. и 2459 броя за 2022 г., поради което най-малкото за тези незаплатени ваксини възнаграждение от работодателя не може да се търси, доколкото същия изобщо не е получил плащане от НЗОК на договореното възнаграждение в размер на 10,00 лева на поставена ваксина.

Същевременно с решение № 338 от 09.04.2021 година на Министерски

съвет е прието, че за осигуряване на условия за заплащането през 2021 г. на допълнителни възнаграждения на медицинския и немедицинския персонал на изпълнителите на медицинска помощ, пряко зает с дейности по отношение на пациенти с COVID-19 и поставяне на ваксини срещу COVID-19. За срока на обявената извънредна епидемична обстановка, удължен до 30 април 2021 г. с Решение № 72 на Министерския съвет от 2021 г. за удължаване срока на обявената с Решение № 325 на Министерския съвет от 2020 г. извънредна епидемична обстановка, разходите, предоставяни чрез трансфер от бюджета на Министерството на здравеопазването за 2021 г. по бюджета на Националната здравноосигурителна каса за осигуряване на средства за заплащане на изпълнителите на медицинска помощ за работа при неблагоприятни условия съгласно чл. 15а, ал. 1 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците, а именно - за допълнителни възнаграждения в нетен размер 1000 лева на човек на медицинския и немедицинския персонал на изпълнителите на медицинска помощ, пряко зает с дейности по наблюдение, диагностика и лечение на пациенти с COVID-19, лабораторни изследвания и потвърждение на COVID-19, както и за поставяне на ваксини срещу COVID-19, да бъдат осигурени по реда на чл. 106, ал. 2 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2021 г.

Следователно с горепосоченото решение е прието изплащането на допълнителни възнаграждения в нетен размер 1000 лева на човек на медицинския и немедицинския персонал на изпълнителите на медицинска помощ, пряко зает с дейности по наблюдение, диагностика и лечение на пациенти с COVID-19, лабораторни изследвания и потвърждение на COVID-19, **както и за поставяне на ваксини срещу COVID-19.**

Настоящият съдебен състав достига до извод, че размерът на дължимото в полза на ищцата допълнително възнаграждение, следва да бъде определен именно съгласно решение на Министерски съвет № 338 от 09.04.2021 година. Видно от същото, с него се предвижда право на всеки човек на медицинския и немедицинския персонал на изпълнителите на медицинска помощ, пряко зает с дейности по наблюдение, диагностика и лечение на пациенти с COVID-19, лабораторни изследвания и потвърждение на COVID-19, **както и за поставяне на ваксини срещу COVID-19,** да получи допълнително

възнаграждение /към трудовото си възнаграждение/ в нетен размер от 1000 лева на месец. Именно на такава е имала право и ищцата, доколкото същата е участвала в поставянето на ваксини срещу Ковид-19, във връзка с ограничаване на пандемията на територията на столицата и на страната.

С постановление на Министерски съвет № 211 ОТ 29.07.2022 г. за одобряване на допълнителни разходи по бюджета на Министерството на здравеопазването за 2022 г., са одобрени допълнителни разходи в размер 8 241 700 лв. по бюджета на Министерството на здравеопазването за 2022 г. за осигуряване на подкрепа на персонала на първа линия, пряко ангажиран с дейности по предотвратяване разпространението на COVID-19, **включително за поставяне на ваксини на здравно неосигурени лица**, като е предвидено, че допълнителните разходи следва да се използва за изплащане на допълнителни възнаграждения за постигнати резултати на служители в системата на Министерството на здравеопазването и подведомствените му разпоредители с бюджет, работещи при неблагоприятни условия на труд по време на обявената извънредна епидемична обстановка поради епидемично разпространение на COVID-19 **и до три месеца след нейната отмяна**, съгласно чл. 15а, ал. 2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците, **включително за дейности, свързани с поставяне на ваксини срещу COVID-19.**

Следователно ищцата има право на допълнително възнаграждение за периода 01.04.2021 г. – 30.06.2022 г., което следва да бъде определено в нетен размер от 1000 лева на месец или общо на сумата от 15 000 лева, до които размер и период предявеният иск се явява основателен и доказан и следва да бъде уважен. В тази връзка, следва да се посочи, че решение на Министерски съвет № 338 от 09.04.2021 година няма обратно действие, т.е. допълнителното възнаграждение в нетен размер от 1000,00 лева се дължи занапред, т.е. считано от м.04.2021 г. до отмяната на извънредната епидемична обстановка. Същевременно с постановление на Министерски съвет № 211 от 29.07.2022 г. за одобряване на допълнителни разходи по бюджета на Министерството на здравеопазването за 2022 г., са одобрени допълнителни разходи във връзка с изплащаните допълнителни възнаграждения на лица, работещи при неблагоприятни условия на труд по време на обявената извънредна епидемична обстановка поради епидемично разпространение на COVID-19,

включително за дейности, свързани с поставяне на ваксини срещу COVID-19, като срокът за изплащане на допълнителните възнаграждения е удължен с три месеца, считано от отмяната на извънредната епидемична обстановка, т.е. считано от 01.04.2022 г.

Предвид всичко гореизложено, настоящият съдебен състав формира извод, че предявеният иск се явява основателен и доказан до размера от 15 000 лева и за периода 01.04.2021 г. – 30.06.2022 г. и следва да бъде уважен за тези размер и период. За разликата над уважения до пълния предявен размер от 58 920,00 лева и за периодите 01.01.2021 г. – 31.03.2021 г. и 01.07.2022 г. – 31.12.2022 г., искът следва да се отхвърли.

По отношение на разноските в настоящото производство:

При този изход на спора право на разноски имат и двете страни в производството

От името на ищеца своевременно е направено искане за присъждане на разноски в настоящото производство, като същевременно са представени и доказателства за извършването на разноски, а именно за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 2000 лева.

Предвид горното и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, ответникът ****, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: --, следва да бъде осъден да заплати в полза на ищеца М. И. - - И., ЕГН *****, с адрес: --, ап. 51, сумата от 509,17 лева, представляваща разноски в производството пред СРС, съразмерно на уважената част от предявените искове.

От името на ответното дружество са претендирани разноски в настоящото производство, като същевременно са представени и доказателства за извършването на такива, а именно за юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в размер на 200 лева.

Предвид горното и на основание чл. 78, ал. 3, ищецът М. И. - - И., ЕГН *****, с адрес: --, следва да бъде осъден да заплати в полза на ответника ****, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: --, сумата от 149,08 лева, представляваща разноски в производството пред СРС, съразмерно на отхвърлената част от предявените искове.

На основание чл. 78, ал. 6 ГПК ответникът ****, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: --, следва да бъде осъден да заплати в полза

на бюджета и по сметка на Софийски районен съд, сумата от 701,83 лева, представляваща дължими държавни такси и разноски в производството по гр.д. № 38134/2023 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав, съразмерно на уважената част от предявените искове.

Така мотивиран, Софийски районен съд, II ГО, 160 състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА „****, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: -- да заплати на М. И. - - И., ЕГН *****, с адрес: --, на основание чл. 128, т. 2 КТ вр. чл. 269 КТ, сумата от **15 000,00 лева**, представляваща допълнително възнаграждение за поставени ваксини срещу Ковид 19 за периода 01.04.2021 г. - 30.06.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на исковата молба до окончателното изплащане на вземането, **КАТО ОТХВЪРЛЯ** предявения иск с правно основание чл. 128, т. 2 КТ вр. чл. 269 КТ за разликата над уважения размер от 15 000,00 лева до пълния предявен размер от 58 920,00 лева и за периодите 01.01.2021 г. – 31.03.2021 г. и 01.07.2022 г. – 31.12.2022 г.

Присъдената сума е в нетен размер.

ОСЪЖДА ****, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: -- да заплати в полза на М. И. - - И., ЕГН *****, с адрес: --, ап. 51, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от **509,17 лева**, представляваща разноски в производството пред СРС, съразмерно на уважената част от предявените искове.

ОСЪЖДА М. И. - - И., ЕГН *****, с адрес: -- да заплати в полза на ****, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: --, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, сумата от **149,08 лева**, представляваща разноски в производството пред СРС, съразмерно на отхвърлената част от предявените искове.

ОСЪЖДА ****, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: --, на основание чл. 78, ал. 6 ГПК, да заплати в полза на бюджета и по сметка на Софийски районен съд, сумата от **701,83 лева**, представляваща дължими държавни такси и разноски в производството по гр.д. № 38134/2023 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав, съразмерно на уважената част от предявените

искове.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Препис от решението да се връчи на страните!

Съдия при Софийски районен съд: _____